

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการลาของอาจารย์วิทยาลัยครูในพระนครและธนบุรี ปีการศึกษา 2513 มีความมุ่งหมายที่จะ (1) หาค่าเฉลี่ยจำนวนวันลา ค่าร้อยละจำนวนอาจารย์ที่ลา 8 ประเภท คือ การลาป่วย การลากิจ การลาคลอด การลาศึกษาต่อ การลาอบรม และดูงาน การลาอุปสมบท การลาเข้าร่วมราชการทหาร และการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ (2) เปรียบเทียบจำนวนครั้งที่อาจารย์ลาประเภทต่าง ๆ ตามเพศภาวะ การสมรส อายุราชการ อายุจริง และวุฒิ และ (3) หาจำนวนเงินที่รัฐต้องเสียไป เนื่องจากการลาของอาจารย์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยครูในพระนคร และธนบุรี พ.ศ. 2513 จำนวน 777 คน เป็นชาย 135 คน หญิง 642 คน แต่อาจารย์บางคนมีการลามากกว่าหนึ่งประเภท จึงมีอาจารย์ลาประเภทต่าง ๆ รวม 855 ครั้ง การดำเนินงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนอาจารย์ จำนวนวันลา อัตราเงินเดือนตามปีงบประมาณ 2513 และปีงบประมาณ 2514 อายุจริง อายุราชการ วุฒิและตำแหน่งหน้าที่ราชการ จากแผนกทะเบียนประวัติของข้าราชการครู กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และจากแผนกทะเบียนของวิทยาลัยครู ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยจำนวนวันลาของการลาแต่ละประเภท หาค่าร้อยละของจำนวนอาจารย์ที่ลาแต่ละประเภทของการลา และเปรียบเทียบจำนวนครั้งที่อาจารย์ลาประเภทต่าง ๆ ตามเพศ ภาวะการสมรส อายุราชการ อายุจริง และวุฒิ ของอาจารย์ที่ลาโดยการทดสอบ ไคสแควร์ (χ^2 Chi - square Test) และหาสัมประสิทธิ์แห่งการฉงน (Contingency Coefficient) หาจำนวนเงินที่รัฐจ่ายให้แก่อาจารย์ที่ลา ซึ่งคิดตามอัตราเงินเดือนในปี 2513 และค่าเฉลี่ยจำนวนเงินที่

แต่ละคนได้รับคูปองตามตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้ คือ อาจารย์วิทยาลัยครูในพระนครและธนบุรี ลาแต่ละประเภท โดยเฉลี่ยไม่มากกว่าที่ทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดไว้ซึ่งพบว่าการลาทุกประเภทโดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์วิทยาลัยครูลาคนละประมาณ 15 วันต่อปี ถ้าพิจารณาตามประเภทของการลาแล้วอาจารย์ลาป่วยมากที่สุด คือ ร้อยละ 61.28 ของจำนวนอาจารย์ 855 คน เฉลี่ยแล้วลาป่วยคนละประมาณ 6 วัน รองลงมาได้แก่ การลากิจร้อยละ 28.41 เฉลี่ยลากิจคนละประมาณ 3 วัน การลาคลอดเป็นอันดับสาม คือ มีอาจารย์ลาร้อยละ 4.32 เฉลี่ยลาคลอดคนละประมาณ 33 วัน การลาศึกษาต่อเป็นอันดับ 4 มีอาจารย์ลาร้อยละ 3.508 เฉลี่ยลาศึกษาต่อคนละประมาณ 238 วัน การลาอบรมและงาน ร้อยละ 2.22 เฉลี่ยลาอบรมและงานคนละประมาณ 120 วัน ต่อปี ส่วนการลาเข้าระดมราชการทหาร และลาไปประกอบพิธีอัยยณ เมืองเมกกะ ไม่มีผู้ใดลาเลย การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการลาประเภทต่าง ๆ เป็นคู่ ๆ โดยใช้การทดสอบค่าซี (Z - test) และการทดสอบค่าที (t - test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ผลปรากฏว่า ประเภทการลาต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01¹

จากการทดสอบความแตกต่างของการลา ตามเพศ ภาวะการสมรส อายุราชการ อายุจริง และวุฒิ โดยการทดสอบ χ^2 (Chi-Square Test) ปรากฏผลว่าต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 แต่เมื่อนำค่า χ^2 มาหาค่า

¹ ภาคผนวก ค .

สหสัมพันธ์แห่งการฉจร C (Contingency Coefficient) แล้ว ค่า C ทำมาก แสดงว่า จำนวนครั้งที่อาจารย์ลาประเภทต่าง ๆ คือ การลาป่วย การลากิจ การลาคลอด การลาศึกษาต่อ การลาอบรมและดูงาน และการลาอุปสมบท ไม่มีความสัมพันธ์กัน คือ อาจารย์หญิง ลามีจำนวนครั้งมากกว่าอาจารย์ชาย อาจารย์ที่สมรสแล้วลามากกว่าอาจารย์โสด อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีลามากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิอื่น ๆ อาจารย์ที่รับราชการมาแล้ว 11 ถึง 15 ปี มีจำนวนครั้งของการลามากที่สุด รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่รับราชการมาแล้ว 1 ถึง 5 ปี อาจารย์ที่มีอายุจริงระหว่าง 31 ถึง 40 ปี มีจำนวนครั้งของการลามากที่สุด รองลงมาได้แก่อาจารย์ที่มีอายุจริงระหว่าง 20 ถึง 30 ปี

ความสูญเสียเกี่ยวกับจำนวนเงินที่รัฐต้องจ่ายให้อาจารย์ที่ลาทุกประเภทในปี พ.ศ. 2513 เป็นจำนวนเงิน 782,809.24 บาท โดยเฉลี่ยจ่ายให้อาจารย์ที่ลาทั้งหมดคนละประมาณ 883.53 บาท ต่อปี

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการลาของอาจารย์วิทยาลัยครูในพระนครและธนบุรี จากจำนวนอาจารย์ในกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาการลาแต่ละประเภทแล้ว จะได้ดังนี้คือ จำนวนอาจารย์ลาป่วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่การลากิจ การลาคลอด การลาศึกษาต่อ การลาอบรมและดูงาน และการลาอุปสมบทมีจำนวนอาจารย์ลำน้อยที่สุด จากการเฉลี่ยวันลาแต่ละประเภท ปรากฏว่า อาจารย์ลาป่วยประมาณคนละ 6 วัน ต่อปี เป็นจำนวนวันลาน้อยกว่าข้อกำหนดการลาของกระทรวงศึกษาธิการ² และจำนวนนี้ใกล้เคียงกับข้อกำหนดการลาป่วยของโรงเรียนในอเมริกา คือให้ลาป่วยได้ 5 วัน ถึงมากกว่า

² ภาคผนวก ข.

30 วัน³ การลากิจโดยเฉลี่ยอาจารย์ลาประมาณคนละ 3 วัน ต่อปี ซึ่งน้อยกว่า
 ข้อกำหนดการลาของกระทรวงศึกษาธิการ⁴ และใกล้เคียงกับข้อกำหนดการลากิจ
 ของครูในอเมริกาที่กำหนดให้ลาได้ 1 ถึง 3 วัน⁵ การลาศึกษาต่อโดยเฉลี่ย
 อาจารย์ลาคนละประมาณ 238 วัน ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับข้อกำหนดการลาเพื่อ
 การศึกษาของโรงเรียนในอเมริกา ที่อนุญาตให้ลาได้ครึ่งปีหรือ 1 ปี⁶ การลาอุปสมบท
 โดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ลาคนละประมาณ 120 วัน ซึ่งตรงกับข้อกำหนดการลาของ
 กระทรวงศึกษาธิการ⁷ และจากการเฉลี่ยวันลาทุกประเภท ปรากฏว่า อาจารย์ลา
 คนละประมาณ 15 วัน ต่อปี เมื่อเทียบกับผลการวิจัยของ ไมตรี ชุ่มชัย และคณะ
 ในปี พ.ศ. 2506 พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูลาคนละประมาณ 16 วัน ต่อปี⁸
 จะเห็นว่าในปี พ.ศ. 2513 จำนวนวันลาของอาจารย์มีน้อยกว่าผลการวิจัยของ
 ไมตรี ชุ่มชัย

การลาป่วยมีจำนวนแตกต่างจากการลาประเภทอื่น ผู้วิจัยสงสัยว่าการลาป่วย
 อาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริง เพราะทางราชการให้โอกาสลาป่วยได้มากกว่าลาประเภท
 อื่น ๆ และยังคงได้รับการพิจารณาการขึ้นเงินเดือนด้วย ตามข้อกำหนดของทางราชการ

³T.M. Stinnett, loc.cit.

⁴ภาคผนวก ข.

⁵อุทัย เครตตานนท์, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

⁶B.F. Pittenger, loc.cit.

⁷ภาคผนวก ข.

⁸ไมตรี ชุ่มชัย และคณะ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 59.

ให้คนที่เข้เป็นข้าราชการลาได้หลายประเภท จำนวนวันลาแต่ละประเภทแตกต่างกัน จึงเป็นผลให้ข้าราชการลาได้หลาย ๆ วัน การลาเข้าระคมราชการทหารไม่มีผู้ใดลา อาจเป็นเพราะว่าทางการทหารมีการยกเว้นสำหรับผู้ชายที่รับราชการครู ส่วนการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ไม่มีผู้ใดลาเช่นเดียวกัน อาจเป็นเพราะว่า ครูอาจารย์ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ หรือนับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาอิสลาม การเปรียบเทียบจำนวนอาจารย์ที่ลาแต่ละประเภท ซึ่งต่างเพศกัน ภาวะการสมรสต่าง ๆ กัน อายุราชการต่างกัน อายุจริงต่าง ๆ กัน และวุฒิต่าง ๆ กัน ซึ่งลาในแต่ละประเภทนั้นมีจำนวนไม่เท่ากัน

ขอเสนอแนะ

1. อาจารย์ที่ลาเกินกำหนด, ที่มาทำงานสาย, ที่มาทำงานล่วงเวลา ควรพิจารณาในเรื่องเงินเดือน
2. ควรกำหนดวันลามากที่สุดไว้ สำหรับการพิจารณาความดีความชอบ
3. ถ้าจะมีการวิจัยเรื่องการลาของครู และอาจารย์ครั้งต่อไปควรใช้ประชากรที่เป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูทั้งหมดของกรมการฝึกหัดครู และเปรียบเทียบการลาของครูอาจารย์ในกรมอื่น ๆ ด้วย
4. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรแยกจำนวนวันลาของอาจารย์เป็นภาคเรียน เพื่อจะได้ทราบว่าภาคเรียนใดที่อาจารย์ลามาก และมีสภาพการลาเป็นอย่างไร เพื่อจะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการบริหารงานของผู้บริหาร และควรเปรียบเทียบจำนวนผู้ลา และจำนวนวันลาของข้าราชการอื่น ๆ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
5. ควรศึกษาถึงตัวประกอบสำคัญที่ทำให้การลาของอาจารย์แตกต่างกันไป และการรวบรวมข้อมูลควรใช้วิธีสัมภาษณ์ประกอบด้วย เพื่อจะได้ทราบถึงข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น.